

Туй що старитѣ зачнаха,
Млади ще го вкаратъ въ путь . . .
Уморенитѣ заспаха,
Живитѣ — тѣ нека бдятъ.

Почвата е вечъ готова,
Сѣйте пролѣтъ дори грѣй —
Семето на право слово
Съ време да класи и зрѣй!
Ето нови дни настаха,
Тѣ на смѣна ви зоватъ . . .
Уморенитѣ заспаха,
Живитѣ — тѣ нека бдятъ.

3. Не сме народъ! . . .

Не сме народъ! Не сме народъ, а мѣрша, —
Хора, дето не щатъ нищо да вършатъ.

Всичко тежко, всичко мѫжно е за нась!
„Азъ не зная“, „азъ не мога“ — общъ е гласъ
И не знаеме, не можеме — не щѣме
Да работиме за себе си съсь време;
Само знаеме и можеме и щѣме
Единъ други злобно се ядеме . . .
Помежду си лихи, буйни, топорни,
Предъ други сме тихи, мирни, покорни . . .
Все нась тѣпчать, кой отъ де завѣрне,
Щотъ сме **туткунъ**, щото не сме кадърни.
Всѣки вика: **Яманъ** ни е намъ хала,
А всѣкому **мерамътъ** е развала . . .

Не сме народъ! Не сме народъ, а мѣрша,
Пакъ ще кака и съ това ще свѣрша . . .

— — —

Пояснение на чуждите думи:

Туткунъ — схванатъ, вързанъ, глупавъ; **яманъ** — зѣль, лошъ; **мерамъ** — желание, намѣрение.

